

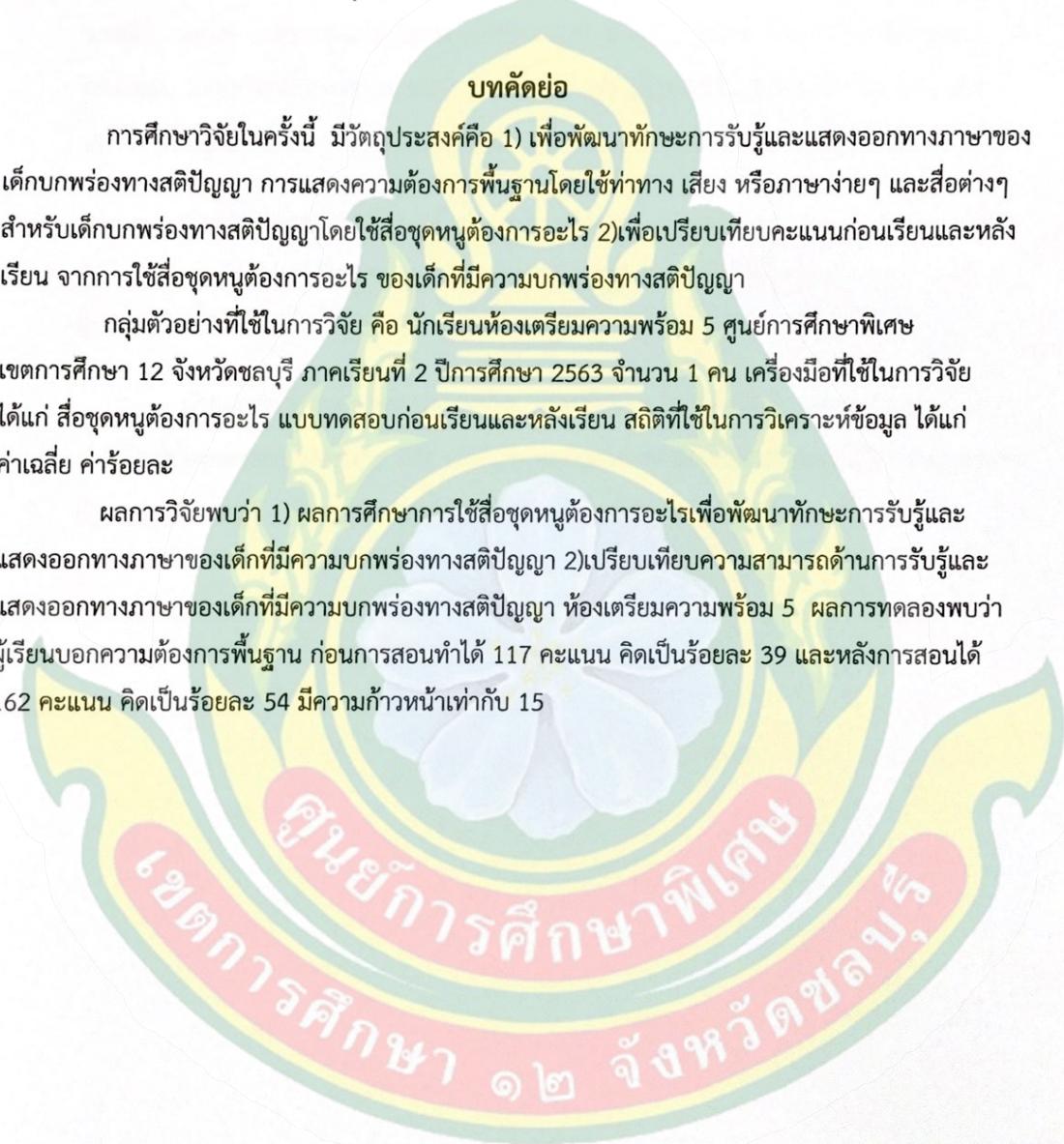
หัวข้อการศึกษา ผลการใช้สื่อการสอนชุดหนูต้องการอะไร พัฒนาการรับรู้และแสดงออกทางภาษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ห้องเตรียมความพร้อม 5
 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี
 ผู้วิจัย นางสาวภัทรวรรณ สวนนันท์
 ที่ปรึกษางานวิจัย นางสาวอุษณี จิตรมสม

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการรับรู้และแสดงออกทางภาษาของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา การแสดงความต้องการพื้นฐานโดยใช้ท่าทาง เสียง หรือภาษาง่ายๆ และสื่อต่างๆ สำหรับเด็กบกพร่องทางสติปัญญาโดยใช้สื่อชุดหนูต้องการอะไร 2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน จากการใช้สื่อชุดหนูต้องการอะไร ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนห้องเตรียมความพร้อม 5 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สื่อชุดหนูต้องการอะไร แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาการใช้สื่อชุดหนูต้องการอะไรเพื่อพัฒนาทักษะการรับรู้และแสดงออกทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการรับรู้และแสดงออกทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ห้องเตรียมความพร้อม 5 ผลการทดลองพบว่า ผู้เรียนบอกความต้องการพื้นฐาน ก่อนการสอนทำได้ 117 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 39 และหลังการสอนได้ 162 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 54 มีความก้าวหน้าเท่ากับ 15

ศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

หัวข้อการศึกษา การศึกษาผลของการใช้กล่องงานฝึกการจำแนกสี เพื่อพัฒนาทักษะทางสติปัญญา
หรือการเตรียมความพร้อมทางวิชาการของเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต
การศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัย

นางสาวปิยวารรณ สิงห์แก้ว

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลของการใช้กล่องงานชุดฝึกการจำแนกสี เพื่อพัฒนาความสามารถในการจำแนกสีของเด็กออทิสติก และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการจำแนกสีของเด็กออทิสติก ก่อนและหลังการใช้กล่องงานชุดฝึกการจำแนกสี กลุ่มเป้าหมายคือ เด็กออทิสติก ที่มีปัญหาในการจำแนกสี และกำลังรับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือกล่องงานชุดฝึกการจำแนกสี ประกอบด้วย 1) จำแนกไม้ไอลครีม 3 สี 2) จำแนกกลุ่กปัดขนาดกลาง 3 สี 3) จำแนกกลุ่กปัดขนาดเล็ก โดยการทำกิจกรรมจะต้องเรียงลำดับจากกิจกรรมที่ 1-3 ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง (ครั้งละ 30 นาที) รวม 20 ครั้งนำเสนอผลการวิจัยโดยใช้กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. การใช้กล่องงานชุดฝึกการจำแนกสี ทำให้เด็กออทิสติกมีความสามารถในการจำแนกสี
2. ความสามารถในการจำแนกสี หลังการสอนด้วยกล่องงานชุดฝึกการจำแนกสี ของเด็กออทิสติกสูงกว่าก่อนการสอน

ศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

ชื่อเรื่อง   ผลของการออกกำลังกายกล้ามเนื้อแขนและลำตัวด้วยถั่งปั่นบรรเทาส่งผลต่อความ
                        มั่นคงในการนั่งของเด็กนักเรียนห้องกายภาพบำบัด๒ ศูนย์การศึกษาพิเศษ
                        เขตการศึกษา๑๒ จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา ๒๕๖๒

ชื่อผู้วิจัย   นางสาววิภาดา ประสาททอง

บทคัดย่อ

การนั่งทรงตัวเป็นลักษณะการพัฒนาอกกล้ามเนื้อที่สำคัญของมนุษย์ ทำให้มนุษย์สามารถเคลื่อนที่เรียบลื่นของจากการอ่อนได้โดยลักษณะการนั่งจะมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความสมดุลของร่างกาย ประสานสัมพันธ์ของแขน ขาและการมองเห็น ถ้าขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปจะทำให้ลักษณะการนั่งหรือรูปแบบการถ่ายน้ำหนักอาจมีความผิดปกติได้
Damiano DL et al., Oudenhoven LM et al.

เด็กที่มารับบริการห้องกายภาพบำบัด ๒ เป็นเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่แตกต่างกันออกไปเฉพาะแต่ละบุคคล ทำให้การเสริมแรงในการช่วยเหลือจำเป็นของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน ในหลายคนมีปัญหาการทรงตัวในท่านั่ง ท่าคลาน ท่ายืนและการเดิน ด้วยงานวิจัยสนใจที่จะศึกษาผลของการออกกำลังกายกล้ามเนื้อแขนและลำตัวด้วยถั่งปั่นบรรเทาส่งผลต่อความมั่นคงในการนั่งของเด็กนักเรียนห้องกายภาพบำบัด ๒ จึงได้นำปัญหาการนั่งทรงตัวไม่มั่นคงของเด็กที่มารับบริการห้องกายภาพบำบัดมาเป็นกรณีศึกษา

กลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย นักเรียนห้องกายภาพบำบัด ๒ จำนวน ๑ คน(โดยการสุ่มเฉพาะเจาะจง)
ตัวแปรต้นที่จะศึกษา   การออกกำลังกายกล้ามเนื้อแขนและลำตัวด้วยถั่งปั่นบรรเทา
ตัวแปรตามที่จะศึกษา   ผลของความมั่นคงในการนั่ง

ผลของการศึกษาพบว่า

การออกกำลังกายด้วยชุดกิจกรรมถั่งปั่นบรรเทาส่งผลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการนั่งทรงตัว และการนั่งถ่ายน้ำหนักในเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย การเคลื่อนไหวและสุขภาพที่รับบริการกายภาพบำบัดที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรีได้

หัวข้อการศึกษา ผลของการใช้ชุดกิจกรรมการกระโดดขาเดียวที่มีต่อความสามารถด้านทักษะ
กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา

ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นางจุฑามาศ จันตะธีร์
ที่ปรึกษา นางสาวภัทรรรณ สวนนันท์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมการกระโดดขาเดียวในการพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ เรื่อง การกระโดดขาเดียวไปข้างหน้าได้ ของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการกระโดดขาเดียวไปข้างหน้าได้ของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการกระโดดขาเดียว กลุ่มเป้าหมาย คือ บกพร่องทางสติปัญญา อายุระหว่าง 6-8 ปี ที่มีปัญหาการเคลื่อนไหวและการทรงตัว และกำลังรับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรมการกระโดดขาเดียว 2) แผนการจัดกิจกรรมโดยการใช้ชุดกิจกรรมการกระโดดขาเดียว จำนวน 3 กิจกรรม และ 3) แบบประเมินผลการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมตามชุดกิจกรรมการกระโดดขาเดียว ใช้เวลาในการทดลอง 2 สัปดาห์สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 2 ครั้ง ครั้งๆ ละ 30 นาที รวม 20 ครั้ง นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. การใช้ชุดกิจกรรมการกระโดดขาเดียว ทำให้เด็กบกพร่องทางสติปัญญา มีพัฒนาการด้านทักษะทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ เรื่อง ความสามารถในการกระโดดขาเดียวไปข้างหน้า ดีขึ้น
2. ความสามารถในการกระโดดขาเดียวไปข้างหน้า หลังการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการกระโดดขาเดียว สูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการกระโดดขาเดียว

กี่ดาว เป็นคำมา 2563. การศึกษาชุดฝึกการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ดาวน์ซินโดรม) ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดฝึกเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาการเขียน ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ดาวน์ซินโดรม) 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ดาวน์ซินโดรม) ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาการเขียน ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่รับบริการที่ (หน่วยบริการบ่อทอง) ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจี้และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน สมุทร ชำนาญ, 2557, หน้า 83) ได้ 3 คน โดยใช้ คัดเลือกด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ชุดเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาการเขียน โดยแบ่งออกเป็น 6 ชุดกิจกรรม

- 1.1 การร้อยลูกปัด
- 1.2 การปักหมุด
- 1.3 ตัดกระดาษตามรอยปา
- 1.4 ระบายสีห้อยในรูปภาพ
- 1.5 สมุดเขียนตามรอยประเส้นพื้นฐาน เล่มที่ 1
- 1.6 สมุดเขียนตามรอยประเส้นพื้นฐาน เล่มที่ 2

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลา ใช้เวลา 16 สัปดาห์ ตั้งแต่เดือนกันยายน 2563 – พฤศจิกายน 2563 สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวม 64 ครั้ง นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

จากการศึกษา ชุดฝึกเตรียมความพร้อมในการเขียน ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา(ดาวน์ซินโดรม) พบว่าความสามารถในการเขียนสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกเตรียมความพร้อมด้านการเขียนโดยจะเห็นจากการพัฒนาในแต่ละกิจกรรมที่มีคะแนนความสามารถสูงขึ้น

หัวข้อการศึกษา การศึกษาความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอวัยวะทิสติก โดยใช้กิจกรรม
การตักแต่งตุณนาดต่างๆ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี
ชื่อผู้วิจัย นางสาวลีลาวดี เสมสมบูรณ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาช่วงอายุ 5 - 6 ปี หลังการฝึกโดยใช้กิจกรรมการตักแต่งตุณนาดต่างๆ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กของบุคคลอวัยวะทิสติก ช่วงอายุ 5 – 6 ปี ก่อนและหลังการฝึกโดยใช้กิจกรรมการตักแต่งตุณนาดต่างๆ กลุ่มเป้าหมาย คือ บุคคลอวัยวะทิสติก ระดับเตรียมความพร้อม และกำลังรับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) กิจกรรมการตักลูกแก้ว 2) กิจกรรมการตักเส้นมักกะโนรี 3) กิจกรรมการตักลูกปัด 4) แผนการจัดการเรียนรู้ และ 5) แบบประเมินความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 2 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที รวม 48 ครั้ง

นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้ข้อมูลตาราง และแผนภูมิแท่งแสดงผลการพัฒนาของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. การใช้กิจกรรมการตักแต่งตุณนาดต่างๆ ทำให้บุคคลอวัยวะทิสติก ระดับเตรียมความพร้อมมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กอยู่ในระดับดีมาก
2. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก หลังการสอนด้วยของเด็กกิจกรรมการตักแต่งตุณนาดต่างๆ สูงกว่าก่อนการทดลอง

ศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

ชื่อเรื่อง การใช้ชุดภาพกิจกรรมในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร
ของเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี
(หน่วยบริการบ่อทอง) ปีการศึกษา 2563.
ชื่อผู้จัด นางสาวบริขาภรณ์ ภูมิรินทร์
ปีการศึกษา 2563
ที่ปรึกษา นางสาวอุษณีย์ จิตรสม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการใช้ชุดภาพกิจกรรมในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารของเด็กออทิสติก 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการสื่อสารของเด็กออทิสติกก่อนและหลังการใช้ชุดบัตรภาพกิจกรรมในชีวิตประจำวัน กลุ่มเป้าหมายคือ เด็กออทิสติกที่มีปัญหาด้านการสื่อสาร และกำลังรับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี (หน่วยบริการบ่อทอง) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดภาพหมวดภาพกิจกรรมในชีวิตประจำวัน จำนวน 15 กิจกรรม คือ ตีนนอน อุจจาระ ปัสสาวะ อาบน้ำ แปรงฟัน ล้างหน้า สารพม แต่งตัว สวมถุงเท้า กินข้าว กินขนม ล้างมือ นั่งรอ เล่น เข้านอน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องกิจกรรมในชีวิตประจำวัน 3) แบบประเมินความสามารถด้านการสื่อสาร ใช้เวลาในการทดลอง 30 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวม 30 ครั้ง นำเสนอผลการวิจัยของนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 โดยใช้กราฟเส้นและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. การใช้ชุดภาพกิจกรรมในชีวิตประจำวันทำให้เด็กออทิสติกมีพัฒนาการด้านการสื่อสารดีขึ้น
2. เด็กออทิสติกมีความสามารถด้านการสื่อสารหลังการสอนโดยใช้ชุดภาพกิจกรรมในชีวิตประจำวันสูงกว่าก่อนการสอน

ผลของการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการปฏิบัติตามคำสั่งส้นฯในเด็กอุทิศติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2563
นางสาวตรีรัตน์ กำเนิดสุข
ที่ปรึกษา นางสาวกิ่ง เป็งคำมา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการปฏิบัติตามคำสั่งส้นฯ ในเด็กอุทิศติก ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการปฏิบัติตามคำสั่งส้นฯ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่งส้นฯ ในเด็กอุทิศติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ประจำปีการศึกษา 2562 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการปฏิบัติตามคำสั่งส้นฯ ที่ประกอบ 3 กิจกรรม คือ ด้วยกิจกรรม (1) การปฏิบัติตามคำสั่งคำว่าหอยใบ สิงของที่ครูบอก (2) การปฏิบัติตามคำสั่งในเข้าແກ (3) การปฏิบัติตามคำสั่งให้รออย่างการทำ กิจกรรมต่างๆ โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่ง ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 3 ครั้ง ครั้งๆ ละ 15 นาที รวม 60 ครั้ง นำเสนอผลการวิจัยโดย ใช้กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการปฏิบัติตามคำสั่งส้นฯ ด้านการปฏิบัติตามคำสั่ง ในเด็กอุทิศติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการหนองปรือ ปีการศึกษา 2563 สูงขึ้น

2. ความสามารถการปฏิบัติตามคำสั่งส้นฯในเด็กอุทิศติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการหนองปรือ ปีการศึกษา 2563 หลังการใช้ชุดกิจกรรม พัฒนาการปฏิบัติตามคำสั่งส้นฯ สูงขึ้นก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลการปรับพฤติกรรมการอาลواดของเด็กอหิสติกโดยใช้แรงเสริมทางบวก
 ผู้วิจัย นางสาวสุภัสสร จินดา Mata
 ปีการศึกษา 2563
 ที่ปรึกษางานวิจัย นางสาวชุติมา ฐิติกรนวัตร ครูโรงเรียนวัดนาพร้าว

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการปรับพฤติกรรมการอาลواดของเด็กอหิสติกโดยใช้แรงเสริมทางบวก จากการใช้กิจกรรมแรงเสริมทางบวกในการลดพฤติกรรมการอาลواดของเด็กอหิสติก ดำเนินการโดยใช้รูปแบบการวิจัยจากการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

แบบบันทึกพฤติกรรมการอาลواด

การปรับพฤติกรรม หมายถึง การนำเทคนิคการวางแผนเชื่อมโยงไปผลกรรม มาใช้ในการปรับพฤติกรรมที่ต้องการโดยการไม่ให้ความสนใจกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และให้ความสนใจกับการแสดงพฤติกรรมที่ประสงค์

เด็กอหิสติก หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านการสื่อสารภาษา และ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ภาวะอาการอหิสติกเกิดขึ้นได้กับเด็กทุกเชื้อชาติ มีพัฒนาการล่าช้าด้านการพูด ทางสังคม พูดภาษาของตนเองและมักพูดแต่เรื่องที่ตนเองสนใจ เด็กอหิสติกจะเล่นกับเพื่อนไม่เป็น มีความผิดปกติทางพฤติกรรม เช่น ทำอะไรซ้ำ ๆ พูดอะไรซ้ำ ๆ โดยตัว เด็กอหิสติกยังมีปัญหาด้านอารมณ์อีกด้วย คือ จะมีอารมณ์แปรปรวนง่าย เมื่อยกขัดใจจะแสดงอาการรุนแรงมากกว่าเด็กปกติ เช่น กรีดร้อง เอาหัวไวก็พื้น ตีผู้อื่น หรือลงเป็นอนตื้นเป็นระยะเวลานาน ๆ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่อยู่เป็นประจำ เช่น มีการโยกย้ายวัดถูกสิ่งของ หรือ วัดถูกสิ่งของมีรายละเอียดไม่เหมือนเดิม เพิ่มเติม หรือลดลงไปจากเดิม

การอาลواด หมายถึง การแสดงออกของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ มีหลายรูปแบบ เช่น ร้องเคราะห์เสียงดัง กรีดร้อง ทำลายข้าวของ ทำร้ายคนเองและผู้อื่น

การเสริมแรงทางบวก คือ สิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ และส่งผลต่อพฤติกรรมที่จะดำรงอยู่กล่าวคือเกิดการตอบสนองที่จะมีพฤติกรรมนั้นๆ บ่อยขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ทราบผลของการเสริมแรง ต่อการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของการอาลواด และผลการวิจัยที่ได้สามารถใช้เป็นแนวทางให้ครูที่เกี่ยวข้องกับเด็กอหิสติกได้นำวิธีการเสริมแรงไปประยุกต์ใช้ ปรับใช้กับนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมอื่น ๆ สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการอาลواดก่อนและหลังการเสริมแรงพฤติกรรมด้วยการเสริมแรงทางบวกโดยใช้รางวัลเด็กดี ของเด็กอหิสติก มีระดับการแสดงพฤติกรรมการอาลواดลดลง

ชื่อเรื่อง ชุดกิจกรรมฝึกการรับรู้และแสดงออกทางอารมณ์สำหรับนักเรียน
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นเตรียมความพร้อม
ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี
(หน่วยบริการหนองปรือ)

ผู้วจัย นางสาวภัทรนิร์ ขมสูงเนิน
ปีการศึกษา 2563
ที่ปรึกษางานวิจัย นายนฤทธิ์ ชิตพันธ์

บทคัดย่อ

จากการศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมฝึกการรับรู้และแสดงออกทางอารมณ์ที่มีต่อทักษะทางสังคมของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่มีปัญหาด้านการรับรู้และแสดงออกทางอารมณ์ ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 คน พบร่วม 2 คน พบว่า การใช้ชุดกิจกรรมฝึกการรับรู้และแสดงออกทางอารมณ์ที่มีต่อทักษะทางสังคมของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีพัฒนาการด้านการรับรู้และแสดงออกทางอารมณ์ ดีขึ้นทั้งโดยภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ย และคะแนนเป็นรายบุคคล ซึ่งจะนำไปสู่ทักษะทางสังคมที่ดี ลดความไม่สงบในห้องเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วจัยได้พบข้อสังเกตในระหว่างสอนพอสรุปได้ดังนี้

1) ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกการรับรู้และแสดงออกทางอารมณ์ เห็นได้จากการให้ความร่วมมือในการฝึก และนักเรียนทุกคนมีท่าทีผ่อนคลาย สนุกสนาน ทุกครั้งที่ได้ทำกิจกรรม

2) ผู้เรียนสามารถรับรู้ความรู้สึกและการรับรู้ของผู้อื่นได้ดีขึ้นจากการสังเกตสีหน้าท่าทางของผู้สอน หรือผู้ปกครองโดยการหยุดนิ่ง จ้องมอง และสามารถแสดงพฤติกรรมตอบสนองอารมณ์และความรู้สึกของผู้อื่นอย่างเหมาะสมสมเข็ม เช่น เมื่อผู้เรียนขวางป้าของเล่น ผู้สอนมีสีหน้าท่าทางในลักษณะดี ผู้เรียนจะหยุดมองสักครู่จากนั้นไปเก็บของเล่นที่ถูกหัวป้ากลับมาไว้ที่เดิมหรือเอามาให้ผู้สอน นอกจากนี้เมื่อผู้สอนกล่าวคำชâm夷หรือให้ของเล่นที่ผู้เรียนชื่นชอบเป็นรางวัล ผู้เรียนจึงมองหน้าผู้สอน แสดงพฤติกรรมดีใจและยกมือไหว้ขอบคุณก่อนรับของเล่น

3) จากการสังเกตผู้เรียนในกิจกรรมตุ๊กตาเล่านิทานพบว่า ผู้เรียนเข้าใจลำดับการแสดงออกทางอารมณ์ผ่านสีหน้าท่าทาง หลังจากเกิดอารมณ์ความรู้สึกผ่านตุ๊กตาที่ผู้สอนใช้เป็นตัวละครดำเนินเรื่องราวนิทาน เช่น ในตอนหนึ่งของนิทานเรื่องเด็กหญิงกับเจ้าหมู ความว่า “เมื่อเด็กหญิงมองเห้เจ้าหมูไม่เจอก็ตกใจและสงสัยว่าเจ้าหมูไปอยู่ที่ไหนนะ?” เด็กจะมีสีหน้าตื่นเต้น อึ้งศีรษะ และขมวดคิ้ว หรือในตอนท้ายของเรื่อง “ในที่สุดเด็กหญิงก็พบกับเจ้าหมูที่เธอตามหา..” เด็กก็จะมีสีหน้าดีใจ ยิ้ม และมองหน้าผู้สอน слับกับมองตุ๊กตา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน เรื่องการสุ่มใส่กางเกงเอวเอี้ยด ในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จากการสอนโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) ร่วมกับการลดความช่วยเหลือลงตามลำดับ
ผู้วิจัย	นางสาววชิร ศิริวัลย์
ปีการศึกษา	2563
ที่ปรึกษางานวิจัย	นายนฤทธิ์ ชิตพันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน เรื่องการสุ่มใส่กางเกงเอวเอี้ยดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จากการสอนโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) ร่วมกับการลดความช่วยเหลือลงตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย 1. แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เรื่อง การสุ่มใส่กางเกงเอวเอี้ยดด้วยตนเองโดยวิธีถูกรอยเชือกกลับร่วมกับการลดความช่วยเหลือลงตามลำดับ จำนวน 4 แผน 2. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ ทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน ด้านการแต่งกาย เรื่องการสุ่มใส่กางเกง ก่อนและหลังการเรียนการสอนด้วยแผนการสอนรายบุคคลกรณีศึกษา 3. แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ ทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน ด้านการแต่งกาย เรื่องการสุ่มใส่กางเกงเอวเอี้ยด

ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนจะรับการสอนจนบรรลุเป้าหมายในการสุ่มใส่กางเกงเอวเอี้ยดได้เมื่อโดยการกระตุ้นเตือนในบางขั้นตอนได้สำเร็จเป็นดังนี้

จากการสอนโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) ร่วมกับการลดความช่วยเหลือลงตามลำดับจะช่วยลดความผิดพลาดของการปฏิบัติใน การสุ่มใส่กางเกงเอวเอี้ยดได้เมื่อผู้สอนจะให้การช่วยเหลืออย่างเต็มรูปแบบคือระดับที่ 1 โดยการซึ่งแน่ด้วยคำพูดพร้อมกับการจับมือให้เด็กทำจากนั้นผู้สอนจะค่อยๆลดการให้ความช่วยเหลือลงตามลำดับและในขณะเดียวกันหากเด็กสามารถทำขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งได้เองผู้สอนก็จะลดการให้ความช่วยเหลือในขั้นตอนนั้นด้วย

จากการสังเกตุขณะการลดความช่วยเหลือลงตามลำดับนั้นมีผู้สอนเริ่มลดความช่วยเหลือลงเป็นการให้ความช่วยเหลือในระดับที่ 3 คือซึ่งแน่ด้วยคำพูดพร้อมกับpercussing ที่มือเด็กด้วยน้ำมือ 1 นิ้วและเด็กสามารถใช้มืออีกข้างหนึ่งจับขอบกางเกงให้อยู่กับที่ได้แล้วจะเป็นสัญญาณแสดงให้เห็นว่าเด็กเริ่มสามารถที่จะสามารถใส่กางเกงเอวเอี้ยดได้เมื่อก่อนที่ผู้เรียนจะได้รับแรงเสริมด้วยคำชี้ว่าเก่งมากพร้อมทั้งแตะที่เหลาฯทุกครั้งที่จะสุ่มใส่กางเกงเอวเอี้ยดได้เมื่อก่อนที่ผู้เรียนจะได้รับแรงเสริมด้วยคำชี้ว่าเก่งมากพร้อมทั้งแตะที่เหลาฯทุกครั้งที่สามารถปฏิบัติใน การสุ่มใส่กางเกงเอวเอี้ยดได้เมื่อโดยการทำการสุ่มใส่กางเกงได้สำเร็จทุกครั้งที่ฝึกเป็นการใช้สามารถปฏิบัติใน การสุ่มใส่กางเกงเอวเอี้ยดได้เมื่อโดยการทำการสุ่มใส่กางเกงได้สำเร็จทุกครั้งที่ฝึกเป็นการใช้ตัวแรงเสริมทางบวกมาใช้ การเสริมแรงนั้นเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเอาใจใส่และปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอนได้ถูกต้อง

ชื่อเรื่อง ผลการใช้ชุดพัฒนาการเตรียมความพร้อมทางวิชาการด้านร่างกายของเรา ที่มีต่อ ความสามารถการบอกหน้าที่ส่วนต่างๆ ของร่างกาย ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการสัตหีบ

ผู้วิจัย นางสาวพชกร คำเรือง
ปีการศึกษา 2563
ที่ปรึกษา นางสาวกั่งดาว เป็งคำมา

บทคัดย่อ

ผลการใช้ชุดพัฒนาการเตรียมความพร้อมทางวิชาการด้านร่างกายของเราที่มีต่อ ความสามารถการบอกหน้าที่ส่วนต่างๆ ของร่างกายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดพัฒนาการเตรียมความพร้อมทางวิชาการด้านร่างกายของเรา ที่มีต่อความสามารถการบอกหน้าที่ส่วนต่างๆ ของร่างกายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการบอกหน้าที่ส่วนต่างๆ ของร่างกายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้ชุดพัฒนาการเตรียมความพร้อมทางวิชาการด้านร่างกายของเรา กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี อายุพัฒนาการ 2-3 ปี อายุจริง 6 ปี เลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ปีการศึกษา 2563 ที่มีปัญหาทางการรับรู้การบอกหน้าที่ส่วนต่างๆ ของร่างกาย และได้คะแนนจากแบบประเมินความสามารถพื้นฐานที่มีระดับคะแนน 1 คือ ทำไม่ได้เลย จากแบบความสามารถพื้นฐานที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี พัฒนาขึ้น จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดพัฒนาการเตรียมความพร้อมทางวิชาการด้านร่างกายของเรา 2) แบบประเมินผลการเรียนรู้ ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งๆ ละ 30 นาที รวม 10 ครั้ง นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. การใช้ชุดพัฒนาการเตรียมความพร้อมทางวิชาการด้านร่างกายของเรา ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีพัฒนาการในการบอกหน้าที่ส่วนต่างๆ ของร่างกายดีขึ้น

ชื่อเรื่อง

ผลการพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กในการมองสบตาเด็กอ托ทิสติก
โดยใช้กิจกรรมกระดุมรูปทรงกลางสี

ผู้วิจัย

นางแสงโสม รัตนศรี

ปีการศึกษา

2563

ที่ปรึกษางานวิจัย

นางสาวปรีชาภรณ์ ภู่รินทร์ ครุชำนาญการ หัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา 12 จ.ชลบุรี (หน่วยบริการอำเภอท่อง)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนา
ความสามารถในการมองสบตาของเด็กอ托ทิสติก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานโดยใช้ชุดกิจกรรม
กระดุมรูปทรงกลางสี ซึ่งต่อยอดใช้เป็นแนวทางในการผลิตสื่อการเรียนการสอน ร่วมกับการจัดกิจกรรม
พัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก ในการมองสบตาของเด็กอ托ทิสติก ต่อครูผู้สอน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง
ทั้งนี้ยังสามารถนำไปบูรณาการ การใช้ให้เหมาะสม กับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่นๆได้ต่อไป

ผลการศึกษาพบว่า

- ชุดกิจกรรมกระดุมรูปทรงกลางสีนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถทางด้านการมองสบตาตาม
ระยะเวลาที่กำหนดได้ ซึ่งอยู่ในทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก ช่วยให้ผู้เรียนอ托ทิสติก สามารถมองสบตาและ
เข้าใจการสื่อสารกับครูผู้สอนขณะทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กทางการมองสบตาที่เป็นอุปสรรคต่อการ
เรียนการสอนของผู้เรียนอ托ทิสติกและเป็นการเสริมสร้างพัฒนาการ ด้านการเรียนรู้ทางวิชาการ รู้จักสีและ
รูปทรงต่างๆ

ชื่อเรื่อง ผลของการใช้ชุดพัฒนาทักษะทางสังคม ที่มีต่อการเล่นอิสระในกลุ่มของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ผู้จัด นายฉัตรมงคล วรรณะชัย
ปีการศึกษา 2563

ที่ปรึกษา นางสาวกั่งดาว เป็งคำมา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของการใช้ชุดพัฒนาทักษะทางสังคม ที่มีต่อการเล่นอิสระอยู่ในกลุ่มของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และ 2) เปรียบเทียบความสามารถผลของการใช้ชุดพัฒนาทักษะทางสังคม ที่มีต่อการเล่นอิสระอยู่ในกลุ่มของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้ชุดพัฒนาทักษะทางสังคมที่มีต่อการเล่นอิสระอยู่ในกลุ่มของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเป้าหมายคือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 2 คน ชาย 2 คน อายุพัฒนาการ 3 - 4 ปี (ชาย 3 ปี หญิง 4 ปี) ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตกการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการสังกัด เลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ปีการศึกษา 2563 ที่มีปัญหาในการเล่นคนเดียวไม่อยู่ในกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดพัฒนาทักษะทางสังคมที่มีต่อการเล่นอิสระอยู่ในกลุ่มของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 2) แบบประเมินความสามารถพื้นฐานทักษะทางสังคม 3) แบบบันทึกผลการเรียนรู้ (บันทึกหลังการสอน) ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ละ 5 วันๆ ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 30 นาที รวม 10 ครั้ง

นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. การใช้ชุดพัฒนาทักษะทางสังคม ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถด้านการเล่นอิสระอยู่ในกลุ่ม อาทิ เล่นจับคู่อวัยวะในร่างกาย จับคู่ภาพสัตว์บกทิชทางประภูมิว่าดีขึ้นดีขึ้น

2. ความสามารถด้านการเล่นอิสระอยู่ในกลุ่ม หลังการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สูงกว่าก่อนการสอนจากคะแนนเฉลี่ยและคะแนนเป็นรายบุคคล ซึ่งจะนำไปสู่ทักษะการนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน

ชื่อเรื่อง : ผลการพัฒนาทักษะทางด้านการเขียนพยัญชนะไทย ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ผู้วิจัย : นางสาวนภัสสร สักทอง

ปีการศึกษา : 2563

ที่ปรึกษางานวิจัย : นางสาวเบรชาภรณ์ ภูมิรินทร์ ครุขำนาณยการ หัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 12 จ.ชลบุรี (หน่วยบริการอำนวยการ)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ตั้งแต่ประสังค์ เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะทางการเขียนพยัญชนะไทย ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ที่มี ระดับสติปัญญาสามารถรับบริการพัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อมที่ ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี(หน่วยบริการสัตหีบ) ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 คนเด็กมา โดยการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบฝึกทักษะ และแบบประเมินความสามารถ ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 20 นาที รวม 20 ครั้ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยายข้อมูล และนำเสนอข้อมูลโดยใช้แผนภูมิแท่ง

ผลการศึกษาพบว่า

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังจากได้รับการพัฒนาการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะทางด้านการเขียนเป็นกระบวนการตามขั้นตอน เด็กจะมีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยดีขึ้นมากกว่า ก่อนได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

ชื่อเรื่อง	การปรับพัฒนาระบบไม่อยู่นิ่งของเด็กออทิสติก ห้องเรียนความพร้อม
	ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการศรีราชา
	โดยการใช้กิจกรรมการออกแบบกำลังกาย
ผู้วิจัย	นายนฤเบศ เข็มศิริ
ปีการศึกษา	2563
ที่ปรึกษางานวิจัย	นายอนุทธิ์ ชิตพันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการลดภาวะไม่อยู่นิ่งในเด็กออทิสติก เพศชาย อายุ 6 ปี จำนวน 1 คน ในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี โดยใช้กิจกรรมการออกแบบกำลังกาย ผู้ศึกษาใช้แผนการวิจัยแบบ Single Subject Design รูปแบบ ABA Design ใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบบันทึกพัฒนาระบบไม่อยู่นิ่งของการลูกออกจากที่ของกรณีศึกษาในขณะทำการสอนเข้าร่วมกับเพื่อน และขณะทำการสอนนั่งตีตีระนาบในห้องเรียน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแสดงในรูปของตารางความถี่ และแผนสถิติรวมทั้งสรุปผลการศึกษา โดยการวิเคราะห์แบบกราฟเส้น แสดงค่าเฉลี่ยของความถี่และการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยในแต่ละระยะของการทดลอง

ผลการศึกษาพบว่า กรณีศึกษามีพัฒนาระบบไม่อยู่นิ่งของการลูกออกจากที่ของกรณีศึกษาในขณะทำการสอนเข้าร่วมกับเพื่อน ใน 10 นาทีแรก มีค่าเฉลี่ยลดลงจาก 4.5 เป็น 0.5 และขณะทำการสอนนั่งตีตีระนาบในห้องเรียนใน 10 นาทีแรกจาก 4.7 เป็น 0.3 ดังนั้นจึงสามารถสรุปผลการศึกษานี้ได้ว่ากิจกรรมการออกแบบกำลังกายช่วยลดพัฒนาระบบไม่อยู่นิ่งของเด็กออทิสติกได้

หัวข้อการศึกษา

ผลการพัฒนาทักษะด้านการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องด้านสุขภาพระดับเตรียมความพร้อมโดยใช้ชุดฝึกเลือกมีอ ศูนย์การเรียนสำหรับเด็กในโรงพยาบาลชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย

นางเพญจันทร์ สิโภจน์รัมรงค์

ที่ปรึกษา

นายนฤทธิ์ ชิตพันธ์

บทคัดย่อ

การทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง ผลการพัฒนาทักษะด้านการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องด้านสุขภาพระดับเตรียมความพร้อมโดยใช้ชุดฝึกเลือกมีอ ศูนย์การเรียนสำหรับเด็กในโรงพยาบาลชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ชุดฝึกเลือกมีอในการพัฒนาทักษะการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องด้านสุขภาพระดับเตรียมความพร้อมและเพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องด้านสุขภาพระดับเตรียมความพร้อม ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกเลือกมีอ ศูนย์การเรียนสำหรับเด็กในโรงพยาบาลชลบุรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับเตรียมความพร้อม ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ ชุดฝึกเลือกมีอ จำนวน 3 ชุด และแบบทดสอบวัดความสามารถในด้านการเขียน จำนวน 1 ชุด 10 ข้อ แบบแผนการทดลองใช้แบบกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post-test Design) สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปผลการวิจัย

- ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการเขียน โดยใช้ชุดฝึกเลือกมีอ ของเด็กระดับเตรียมความพร้อม ศูนย์การเรียนสำหรับเด็กโรงพยาบาลชลบุรี มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 23.30 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 93.30 เมื่อนำคะแนนมาเปรียบเทียบพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
- ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกเลือกมีอของเด็กระดับเตรียมความพร้อม ศูนย์การเรียนสำหรับเด็กโรงพยาบาลชลบุรี มีประสิทธิภาพ $88.86 / 93.30$ ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

หัวข้อการศึกษา : ผลการใช้กิจกรรมศิลปะบำบัดที่มีต่อการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนอุทิศติก

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวนุกดา สมบูรณ์

ที่ปรึกษา : นางวรรณวิภา ด่านธนกรพย

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้กิจกรรมศิลปะบำบัดที่มีต่อการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนอุทิศติก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กให้สูงขึ้น กรณีศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนอุทิศติก ห้องเรียนคู่ขานสำหรับบุคคลอุทิศติก โรงเรียนบ้านห้วยกะปี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการสอนเป็นกิจกรรมศิลปะบำบัดแผนการสอนมีทั้งหมด 8 แผนซึ่งเป็นกิจกรรม ต่างๆ เครื่องมือที่ใช้รวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก เกณฑ์การให้ คะแนนของแบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน มีวันจันทร์ , วันพุธ , วันศุกร์ วันละ 20 นาที

กิจกรรมศิลปะบำบัด หมายถึง กิจกรรมศิลปะบำบัด ได้แก่ การปั้นดินน้ำมันบนเส้นประ การฉีก- ประกระดาษบนเส้นประ การพิมพ์น้ำมือบนเส้นประ การใช้สีเขียนบนเส้นประ การใช้ดินสอเขียนเส้นประ เป็นกิจกรรมที่ช่วยในการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนอุทิศติก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้องเรียนคู่ขานสำหรับบุคคลอุทิศติก โรงเรียนบ้านห้วยกะปี

การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก หมายถึง ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมือร่วมกับตาของเด็กที่มี ความบกพร่องทางการเดิน ระดับปฐมวัย ซึ่งประกอบด้วย นิ้วมือห้อง 5 นิ้ว ฝ่ามือ ยุ้งมือ ข้อมือ ซึ่งวัดออกมา เป็นคะแนนโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กซึ่งแก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบของ กรุณา ญาณวินิจฉัย (2545)

อุทิศติก หมายถึง เด็กที่มีพัฒนาการแตกต่างไปจากเด็กปกติ และส่งผลกระทบต่อการมีปฏิสัมพันธ์ ทางสังคม ความสามารถในการสื่อสาร การใช้จินตนาการ อารมณ์ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ของเด็ก ลักษณะของเด็กอุทิศติก

ปัญหาด้านความสัมพันธ์

- ไม่สบตากับผู้อื่น
- ขาดความสนใจบุคคลรอบข้าง
- ไม่เล่นกับเด็กคนอื่น ๆ

ปัญหาด้านพฤติกรรมแบปลก ๆ

- ทำทำทางแบปลก ๆ
- หัวเราะไม่สมเหตุสมผล
- ชอบหมุนวัดๆ - สนใจวัดๆ / สิ่งของข้าวๆ

หัวข้อการศึกษา พัฒนาด้านทักษะคณิตศาสตร์การจำตัวเลขและการรู้ค่าของจำนวน 1 – 10 ของ
ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชน
วัดหนองคำลึง โดยใช้บัตรภาพจำนวน

ผู้จัด นางสาวลลิตา สินอ้วน

บทคัดย่อ

รายงานการวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาด้านทักษะคณิตศาสตร์การจำตัวเลขและการรู้ค่าของจำนวน 1 – 10 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดหนองคำลึง โดยใช้บัตรภาพจำนวน

ดำเนินการโดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย , แบบประเมินความสามารถก่อน-หลังใช้บัตรภาพจำนวน,แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล, แบบฝึกหัด เรื่อง การจำตัวเลขและการรู้ค่าของจำนวน 1–10 ,บัตรภาพแสดงจำนวนผลการวิจัยพบว่า

1. เมื่อใช้บัตรภาพจำนวนในการพัฒนาด้านทักษะคณิตศาสตร์การจำตัวเลขและการรู้ค่าของจำนวน 1 – 10 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดหนองคำลึง นักเรียนมีการพัฒนาขึ้น คือ นักเรียนสามารถบอกตัวเลข 1 - 10 ได้ถูกต้อง การนับจำนวนของสิ่งของในห้องเรียน ได้ถูกต้องแต่นักเรียนยังคงสับสนในจำนวนที่มากๆดังนั้นจึงมีครุภาระช่วยเหลือในบางครั้ง

2. ผลการประเมินพัฒนาด้านทักษะคณิตศาสตร์การจำตัวเลขและการรู้ค่าของจำนวน 1–10 ของนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดหนองคำลึง โดยใช้บัตรภาพแสดงจำนวน หลังใช้บัตรภาพจำนวนคะแนนสูงกว่าก่อนใช้บัตรภาพแสดงจำนวน

ชื่อเรื่อง	ผลของการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเคลื่อนไหวเพื่อลดพฤติกรรมสะสมบัดเมื่อในเด็กอุทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการพานทอง-พนัสนิคม		
ผู้วิจัย	นางสาววันสุรีย์ สุวรรณพงษ์		
ที่ปรึกษา	นางสาวปรีชาภรณ์ ภู่รินทร์	ครุการศึกษาพิเศษ	
	นายณฑร์ ชิตพันธ์	ครุการศึกษาพิเศษ	
	นางสาวกั่งดาว เป็งคำมา	ครุการศึกษาพิเศษ	
	นายบรรเจิด จิตเทพ	นักกิจกรรมบำบัด	

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเคลื่อนไหว เพื่อลดพฤติกรรมสะสมบัดเมื่อในเด็กอุทิสติก (2) เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเคลื่อนไหวเพื่อลดพฤติกรรมสะสมบัดเมื่อในเด็กอุทิสติก ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเคลื่อนไหว ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนอุทิสติก ที่กำลังศึกษาในห้องเรียนเตรียมความพร้อม ในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการพานทอง-พนัสนิคม ปี การศึกษา 2563 เลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 คน จากนักเรียนที่มีพฤติกรรมสะสมบัดเมื่อซ้ำๆ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือชุดกิจกรรมส่งเสริมการเคลื่อนไหว และแบบบันทึกความถี่การเกิดพฤติกรรมการสะสมบัดเมื่อ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกพฤติกรรมก่อนการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเคลื่อนไหว ระหว่างใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเคลื่อนไหว และ หลังการทดลองการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเคลื่อนไหว ทั้ง 3 ระยะ โดยผู้ศึกษาจะทำการวิเคราะห์โดยหาค่ากลางของข้อมูล คือค่ามัธยฐานของความถี่ที่เกิดพฤติกรรมขึ้น แล้วนำข้อมูลมาแสดงในตารางและในรูปของграфเส้น รวมทั้งสรุปผล ผลการวิจัยพบว่า ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง กรณีศึกษามีพฤติกรรมสะสมบัดเมื่อมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 28.5 และระยะที่ 2 ระยะทำการทดลอง ผู้ศึกษาได้ใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเคลื่อนไหว เพื่อลดพฤติกรรมการสะสมบัดเมื่อในเด็ก อุทิสติก พบร่วมกับกรณีศึกษามีพฤติกรรมสะสมบัดเมื่อ มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 11.5 และถึงการเปลี่ยนแปลง ระดับของค่ามัธยฐานในระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง กับระยะที่ 2 ระยะทำการทดลองมีค่ามัธยฐานลดลงเท่ากับ 17 ส่วนระยะที่ 3 คือระยะหลังการทดลองพบว่ามีพฤติกรรมสะสมบัดเมื่อเพิ่มขึ้นเล็กน้อย คือ กรณีศึกษา มีพฤติกรรมเล่นน้ำมีค่ามัธยฐาน เท่ากับ 12.5 และถึงการเปลี่ยนแปลงระดับของค่ามัธยฐานเพิ่มขึ้นจากระยะที่ 2 ระยะทำการทดลองเท่ากับ 1

ชื่อเรื่อง ผลของการใช้เทคนิคบูรณาการประสาทรับความรู้สึก Sensory Integration
เพื่อลดพฤติกรรมภาวะไม่อุ่นนิ่งของเด็กอหิตสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี
ผู้วิจัย นายบรรเจิด จิตเทพ
ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการลดภาวะไม่อุ่นนิ่งในเด็กอหิตสติก โดยใช้เทคนิคบูรณาการประสาทรับความรู้สึก Sensory Integration อายุ 5 ปี จำนวน 1 คน เข้ารับบริการในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ผู้ศึกษาใช้แผนการวิจัยแบบ Single Subject Design รูปแบบ ABA Design ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) แบบบันทึกพฤติกรรมการลูกออกจากที่นั่งท่ากิจกรรมในช่วงระยะเวลา 10 นาที 2) แบบบันทึกผลหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแสดงในรูปของตารางความถี่ และแผนสถิติรวมทั้งสรุปผลการศึกษา โดยการวิเคราะห์แบบกราฟเส้น แสดงค่ามัธยฐานของความถี่และการเปลี่ยนแปลงของค่ามัธยฐานในแต่ละระยะของการทดลอง

ผลการศึกษาพบว่า กรณีศึกษามีพฤติกรรมลูกออกจากที่นั่งท่ากิจกรรมในช่วงระยะเวลา 10 นาที ระยะที่ 1 (A1) หรือระยะก่อนการทดลอง มีค่าความถี่ที่มีพฤติกรรมลูกจากที่นั่ง เท่ากับ 6 ระยะที่ 2 (B) หรือระยะการทดลองมีค่าความถี่ที่มีพฤติกรรมลูกจากที่นั่ง เท่ากับ 2.5 ระยะที่ 3 (A2) หรือระยะตอนการทดลองมีความถี่ที่มีพฤติกรรมลูกจากที่นั่ง เท่ากับ 1 ดังนั้นจึงสามารถสรุปผลการศึกษานี้ได้ว่าเทคนิคบูรณาการประสาทรับความรู้สึก Sensory Integration ช่วยลดพฤติกรรมไม่อุ่นนิ่งของเด็กอหิตสติกได้

ชื่อเรื่อง	การใช้บัตรภาพบัตรคำช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน สำหรับเด็กอุตสาหกรรม
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวภาณุมาศ กลัดปัน
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

การศึกษาการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงการทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้บัตรภาพบัตรคำเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน สำหรับเด็กอุตสาหกรรม โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นเตรียมความพร้อม 6 ปีการศึกษา 2563 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัด ชลบุรีจำนวน 1 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ใช้เวลาการดำเนินการ 6 สัปดาห์ โดยการเก็บข้อมูล 3 วันต่อ 1 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้คือ บัตรภาพบัตรคำ แบ่งออกเป็น 6 หมวด ได้แก่ ครอบครัวของฉัน เครื่องแต่งกาย ผลไม้ โรงเรียนของเรา เครื่องใช้ในบ้าน และอาชีพที่ควรรู้จัก วิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำเสนอข้อมูลโดยใช้กราฟ และใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า การใช้บัตรภาพบัตรคำทั้ง 6 หมวด ใน การพัฒนาทักษะการอ่าน สำหรับเด็กอุตสาหกรรมนั้น เด็กมีพัฒนาการทางการอ่านดีขึ้นจากเดิม โดยก่อนการทดลอง เด็กมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง แต่เมื่อหลังจากการทดลองใช้บัตรภาพบัตรคำ แล้ว เด็กมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับ ดีมาก แสดงว่า การใช้บัตรภาพบัตรคำสามารถพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กอุตสาหกรรมได้

หัวข้อการศึกษา การศึกษาทักษะการเขียนพยัญชนะไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยศูนย์การเรียนสำหรับเด็กในโรงพยาบาลชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวศตพร ประเสริฐศิลป์

ที่ปรึกษา นายณฤทธิ์ ชิตพันธ์

บทคัดย่อ

การทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาทักษะการเขียนพยัญชนะไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัย ศูนย์การเรียนสำหรับเด็กในโรงพยาบาลชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนพยัญชนะไทยก่อนและหลังการทำแบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัย ศูนย์การเรียนสำหรับเด็กในโรงพยาบาลชลบุรี และเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัย ศูนย์การเรียนสำหรับเด็กในโรงพยาบาลชลบุรี ศูนย์การเรียนสำหรับเด็กในโรงพยาบาลชลบุรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นปฐมวัย ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัย จำนวน 22 ชุด และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัย จำนวน 1 ชุด 44 ข้อ แบบแผนการทดลองใช้แบบกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post-test Design) สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัย ศูนย์การเรียนสำหรับเด็กในโรงพยาบาลชลบุรี มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 51.36 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 86.00 เมื่อนำคะแนนมาเปรียบเทียบพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.1.2 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัย ศูนย์การเรียนสำหรับเด็กในโรงพยาบาลชลบุรี มีประสิทธิภาพ 86.00 / 95.45 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างตา และมือของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการเมืองชลบุรี

ผู้วิจัย นางอภิชาดา ชิตพันธ์

ปีการศึกษา 2563

ที่ปรึกษางานวิจัย นางสาวกั่งดาว เป็งคำมา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการเมืองชลบุรี เป็นการวิจัยแบบ Pre – experimental Design รูปแบบ One Group Pretest – posttest Design เลือกกรณีศึกษาในการวิจัย จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นผู้เรียนเพศชาย อายุ 3 ปี เป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 1 คน ที่ได้รับการวินิจฉัยเป็นกลุ่มอาการดาวน์ (Down's syndrome) ศึกษาอยู่ในระดับชั้นเตรียมความพร้อม ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี รับบริการรูปแบบไป - กลับ ที่หน่วยบริการเมืองชลบุรี ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมพัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือ ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ได้แก่ การเลียบวัดถุงหลัก การต่อกรวยพลาสติก การร้อยถุงลูกปัด และการใช้ช้อนตักวัตถุ และมีเครื่องมือ รวบรวมข้อมูล คือ แบบบันทึกผลการทดสอบความสามารถการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือ และแบบบันทึกผลการใช้ชุดกิจกรรมการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า

จากการศึกษาพัฒนาการด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือ จำนวน 1 คน ในเวลาประมาณ 10 สัปดาห์ เมื่อกำกับข้อมูลระดับความสามารถการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือที่นำมาเทียบเกณฑ์ระดับคุณภาพที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พบร่วม ก่อนการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือ กรณีศึกษามีความสามารถด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือ ในการทำกิจกรรมเสียบวัดถุงหลัก อยู่ในระดับ ดี ส่วนกิจกรรมต่อกรวยพลาสติก ร้อยถุงลูกปัด และใช้ช้อนตักวัตถุ มีความสามารถ ในระดับ พอใช้ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมใช้จัดกิจกรรมพัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือให้กับกรณีศึกษา เป็นเวลา 8 สัปดาห์

(ก)

หัวข้อการศึกษา ผลของการใช้ชุดเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาด้านการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ดาวน์ซินโดรม) ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการเมืองชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นายนฤทธิ์ ชิตพันธ์

ปีการศึกษา 2563

ที่ปรึกษา นางสาวบริชาภรณ์ ภู่รินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้ชุดเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ดาวน์ซินโดรม) และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียน ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ดาวน์ซินโดรม) ก่อน ระหว่างและหลังการใช้ชุดเตรียมความ กลุ่มเป้าหมาย ในการวิจัย เป็นผู้เรียนชาย อายุ 5 ปี ประเภทความพิการ บุคคลทางมี ความสามารถบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มอาการดาวน์ซินโดรม จำนวน 1 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นเตรียมความพร้อม ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการเมืองชลบุรี ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) ชุดเตรียมความพร้อม จำนวน 5 แผ่น 2) แผนแบบฝึกเลือลมือ จำนวน 5 กิจกรรม เป็น แผนการเขียนเส้นพื้นฐานตามรอยประจำ จำนวน 13 เส้น รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบรายกรณี (Single Subject Design) ประเภท A – B – A Design

ผลการวิจัยพบว่า

ความสามารถด้านการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ดาวน์ซินโดรม) ก่อน ระหว่าง และหลังการใช้ชุดเตรียมความพร้อม มีพัฒนาการดังนี้ ความสามารถด้านการเขียน โดยรวมก่อนการใช้ชุดเตรียมความพร้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 30.77 , ระหว่างการใช้ชุดเตรียมความ พร้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.73 และหลังการใช้ชุดเตรียมความพร้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 100.00

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการออกแบบเสียงชื่อสัตว์ของเด็กอุทิศติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการสัตหีบ โดยใช้สื่อประสม

ผู้วิจัย นางสาวชนิชฐานา เรียมสันนเทียะ

ปีการศึกษา 2563

ที่ปรึกษา นายณฤทธิ์ ชิตพันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัดถูกประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความสามารถในการออกแบบเสียงชื่อสัตว์ของเด็ก อุทิศติกโดยใช้ชุดใช้สื่อประสม 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกแบบเสียงชื่อสัตว์ของเด็ก อุทิศติกโดยใช้สื่อประสมก่อนและหลังการใช้สื่อประสม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นเด็ก อุทิศติกอายุระหว่าง 5-7 ปี กำลังศึกษาอยู่ใน ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัด ชลบุรี หน่วยบริการสัตหีบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย 1. แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IIP) เรื่องการออกแบบเสียงชื่อสัตว์ ใน การใช้นวัตกรรม คือ บัตรรูปภาพพร้อมคำสัตว์ สื่อจำลองรูปสัตว์ วีดีทัศน์ 10 ชนิด คือ ไก่ แมว เสือ กบ ม้า ช้าง เต่า วัว ลิง เป็ด จำนวน 1 แผ่น 2. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ทักษะการรับรู้และแสดงออกทางแบบสังเกตพฤติกรรมการการออกแบบเสียงชื่อสัตว์ ก่อนและ หลังการเรียนการสอนด้วยแผนการสอนรายบุคคล การวิเคราะห์ข้อมูลแบบแสดงค่าร้อยละของ พฤติกรรมความสามารถบอกชื่อสัตว์โดยใช้ นวัตกรรมบัตรรูปภาพสัตว์ สื่อจำลองรูปสัตว์ วีดีทัศน์

ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาความสามารถในการออกแบบเสียงชื่อสัตว์ของเด็กอุทิศติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการสัตหีบ โดยใช้สื่อประสม จากบัตร รูปภาพพร้อมคำสัตว์ สื่อจำลองรูปสัตว์ สื่อวีดีทัศน์รูปสัตว์ มีผลการใช้สื่อประสมก่อนและหลังการใช้สื่อประสม แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด การสอนโดยการใช้สื่อประสม ที่เป็นสื่อบัตรรูปภาพ สื่อ จำลองรูปสัตว์ สื่อวีดีทัศน์ มีผลต่อความสามารถการบอกชื่อสัตว์ของเด็กอุทิศติกทำให้ดูเรียน บอกชื่อสัตว์ได้ดีขึ้น

ศูนย์การศึกษาพิเศษ
 เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

ชื่อเรื่อง	การศึกษาผลการใช้กิจกรรมศิลปะ เพื่อลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี
ผู้วิจัย	นางสาวพัชชา ภูเด่นไสย
ปีการศึกษา	2563
ที่ปรึกษางานวิจัย	นางสาววันสรุย สุวรรณพงษ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการลดภาวะไม่อยู่นิ่งในเด็กออทิสติกเพศชาย อายุ 5 ปี จำนวน 1 คน ในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการพานทอง-พนัส นิคม โดยใช้กิจกรรมศิลปะ ผู้ศึกษาใช้แผนการวิจัยแบบ Single Subject Design รูปแบบ ABA Design ใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบบันทึกพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ขณะทำกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับเพื่อน ใน 30 นาทีแรกทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแสดงในรูปของตารางความถี่ และแผนสถิติรวมทั้งสรุปผลการศึกษา โดยการวิเคราะห์แบบกราฟเส้น แสดงค่าเฉลี่ยของความถี่และ การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยในแต่ละระยะของการทดลอง

ผลการศึกษาพบว่า ในระยะที่ 1 หรือระยะก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมสะบัดข้อมือตอนเองขณะทำกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับเพื่อน ใน 30 นาทีแรก เท่ากับ 6.89 ระยะที่ 2 หรือระยะการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมสะบัดข้อมือตอนเอง ขณะทำกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับเพื่อน 30 นาทีแรก หลังการใช้โปรแกรมกิจกรรมศิลปะ เท่ากับ 3.34 ระยะที่ 3 หรือระยะตลอดจนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมสะบัดข้อมือตอนเองขณะทำกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับเพื่อน ใน 30 นาทีแรกเท่ากับ 4.89

หัวข้อการศึกษา	การศึกษาผลการใช้กิจกรรมกล่องแยกสีที่ราชดำเนินเพื่อพัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ชื่อผู้วิจัย	ห้องเตรียมความพร้อม ๑ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี นางสาวพัชรี โคง
ที่ปรึกษา	นางสาวอุษณิษฐ์ จิตรม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมที่ส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและศึกษาความสามารถในการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือของประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นเรียนเตรียมความ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๑ คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย กิจกรรมที่ส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือจำนวน ๑ กิจกรรม ใช้เวลา ๘ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๓ วัน กิจกรรมละ ๓๐ นาที ต่อ ๑ วัน ต่อ ๑ กิจกรรมและกิจกรรมทดสอบ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังการใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือมาเทียบกับเกณฑ์ และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง ประกอบการบรรยาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. การศึกษาผลการใช้กิจกรรมกล่องแยกสีที่ราชดำเนินที่ส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่พัฒนาขึ้น จำนวน ๑ กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมกล่องแยกสีที่ราชดำเนิน มีความเหมาะสมสมกับพัฒนาการของนักเรียน
2. หลังจากการใช้กิจกรรมกล่องแยกสีที่ราชดำเนินที่ส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือ คะแนนหลังการใช้กิจกรรมสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรม

ผลการใช้ชุดกิจกรรมที่มีต่อการทรงท่าขณะนั่งทำกิจกรรมสำหรับนักเรียนที่บกพร่องด้านร่างกายหรือสุขภาพ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมที่มีต่อการทรงท่าขณะนั่งทำกิจกรรมสำหรับนักเรียนที่บกพร่องด้านร่างกายหรือสุขภาพของศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่บกพร่องด้านร่างกายหรือสุขภาพของศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรีคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อศึกษาเป็นรายกรณี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยชุดกิจกรรม ที่พัฒนาตามแนวความคิดของ Nichols ที่มุ่งเน้นให้เด็กสามารถทรงท่าขณะนั่งทำกิจกรรมได้ แบบสังเกตการทรงท่าขณะนั่งทำกิจกรรมในเด็กที่ปรับจากแบบประเมินมาตรฐาน GMFM-66 ฉบับภาษาไทยและผ่านการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและทดสอบแล้วว่ามีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง ผู้วิจัยทดสอบระดับความสามารถในการทรงท่าขณะนั่งทำกิจกรรมเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่บกพร่องด้านร่างกายหรือสุขภาพที่ได้รับชุดกิจกรรม มีระดับความสามารถในการทรงท่าขณะนั่งทำกิจกรรมเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ ชุดกิจกรรม การทรงท่าขณะนั่งทำกิจกรรม นักเรียนที่บกพร่องด้านร่างกายหรือสุขภาพ

ศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

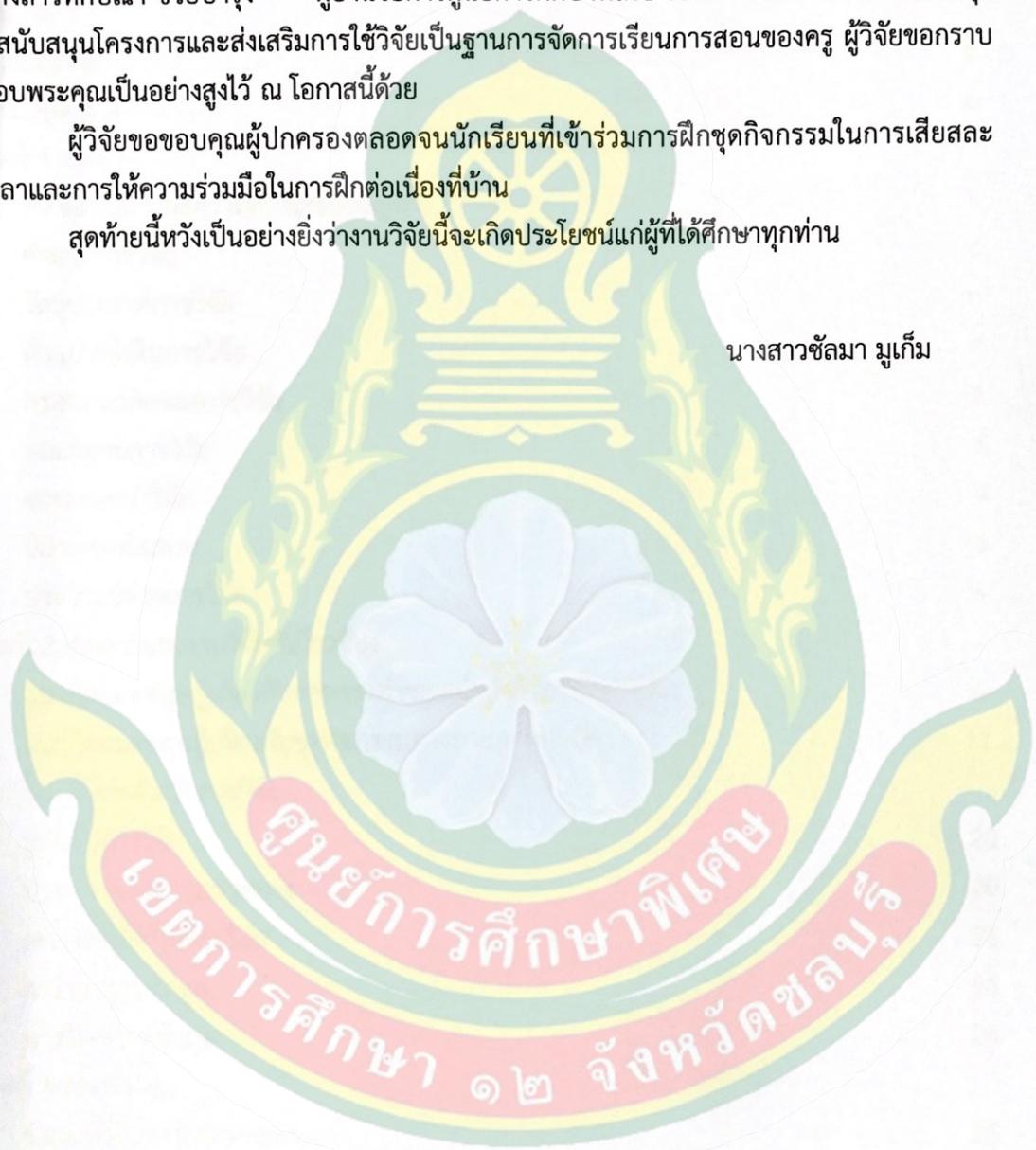
กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างดีเยี่งจาก
นางสาวทักษิณा ช่วยบำรุง ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี
ที่สนับสนุนโครงการและส่งเสริมการใช้วัจัยเป็นฐานการจัดการเรียนการสอนของครู ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ปกครองตลอดจนนักเรียนที่เข้าร่วมการฝึกซัดกิจกรรมในการเสียสละ
เวลาและการให้ความร่วมมือในการฝึกต่อเนื่องที่บ้าน

สุดท้ายนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเกิดประโยชน์แก่ผู้ที่ได้ศึกษาทุกท่าน

นางสาวชัลมา มูเก็ม

ชื่อเรื่อง	การใช้โปรแกรมปรับพุทธิกรรมพุทธิกรรมการหมุนตัวซ้าย ของเด็กอหิสติก
	อายุ 6-10 ปี
ผู้วิจัย	นายปรีชา ศรีอยธี
ปีการศึกษา ที่ปรึกษางานวิจัย	2563 นางสาวภัทรรรณ สวนันท์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการการใช้โปรแกรมปรับพุทธิกรรมพุทธิกรรมการหมุนตัวซ้าย ของเด็กอหิสติก อายุ 6-8 ปี ห้องเรียนเด็กอหิสติกห้องอหิสติกเฟรนลี่รูม 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอหิสติก ระดับขั้นเตรียมความพร้อม เด็กจำนวน 1 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แผนการแผนการสอนโปรแกรมปรับพุทธิกรรมซ้าย กิจกรรมการเคลื่อนไหวโดยใช้ อุปกรณ์การวิจัย ดังนี้

- 1) การเดินเร็วนลุ่ว่ไฟฟ้า
- 2) การกระโดดบนแป้นกระโดดแทรมโพลีน (Trampoline)
- 3) การเดินข้ามราวน้ำ
- 4) การทรงตัวบนไม้กระดานทรงตัว

ผลการวิจัย พบว่า

นักเรียนอหิสติกมีลักษณะพุทธิกรรมซ้าย

นักเรียนอหิสติกกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะพุทธิกรรมซ้าย คือการการหมุนตัว ซึ่งเป็นพุทธิกรรมที่เด็กใช้ขาทั้งสองข้างยกเงี้ยนแล้วหมุนตัวไปรอบๆซ้าย บ่อยๆ ไม่ว่าอยู่ในช่วงของอารมณ์ใดก็ตาม แต่ถ้าในช่วงอารมณ์ที่ดีนั่น สนุก หงุดหงิดจะมีการกัดที่มือ และเข้าของตัวเองเวลาなんั้น เมื่อได้นำอาชีวเทคนิคการสอนโดยใช้ โปรแกรมปรับพุทธิกรรมกิจกรรมการเคลื่อนไหวทำให้พุทธิกรรมซ้าย ในระยะ B มีทิศทางที่ลดลงทันทีทันใด แต่มีอยู่ด้วยโปรแกรมปรับพุทธิกรรมกิจกรรมการเคลื่อนไหวในระยะ A2 พุทธิกรรมมีแนวโน้ม ที่จะสูงขึ้น แต่ เมื่อกลับมาใช้โปรแกรมปรับพุทธิกรรมพุทธิกรรมกิจกรรมการเคลื่อนไหวอีกครั้งในระยะ B2 พุทธิกรรมซ้ายกลับมี

ทิศทางลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากโปรแกรมปรับพุทธิกรรมกิจกรรมการเคลื่อนไหว เป็นโปรแกรม ที่มี ประสิทธิภาพทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีพุทธิกรรมซ้าย ลดลงร้อยละ 46.98 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง

อนุยักษ์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

ชื่อเรื่อง

ผลของการใช้กล่องงานที่มีต่อทักษะการประสานสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ^{ของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ}
ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัย

นางสาวจิราวรรณ จันทร์ตียะศ

ปีการศึกษา

2563

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของการใช้กล่องงานในการพัฒนาทักษะ การประสานสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ ของการประสานสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ก่อนและหลังการใช้กล่องงาน กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ที่มีปัญหาด้าน การประสานสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ ซึ่งไม่มีปัญหาทางด้านการเคลื่อนไหวของมือ ระดับชั้นเตรียม ความพร้อมก่อนเข้าสู่ระบบโรงเรียน ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 คน เพศชาย อายุ 6 ปี ของศูนย์ การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) กล่องงานพัฒนาทักษะการประสานสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ กล่องงาน 3) แบบบันทึกผลหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล และ 4) แบบทดสอบการรับรู้ ทางสายตาของมารีน ฟรอสติก (Marianne Frostig Development Test of Visual perception) ด้านสมมัติฐานที่ว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ สามารถพัฒนาความสามารถ ของกลุ่มเป้าหมาย และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบ Wilcoxon matched - pairs signed - ranks test

ผลการศึกษาพบว่า

- 1) การใช้กล่องงานทำให้เด็กสมองพิการมีพัฒนาการด้านทักษะการประสานสัมพันธ์ ระหว่างตากับมือได้ดีขึ้น
- 2) ความสามารถด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างตากับมือหลังการใช้กล่องงานของเด็ก ที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพสูงกว่าก่อนการใช้กล่องงาน คิดเป็นร้อยละ 70

หัวข้อการศึกษา การพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
โดยใช้กิจกรรมการปั้นดินน้ำมัน ระดับเตรียมความพร้อม ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12
จังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวร่มฟ้า บุ่งทอง

ที่ปรึกษา

นางสาวภัทรารณ สวนนันท์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาช่วงอายุ 6 - 7 ปี หลังการฝึกโดยใช้กิจกรรมการปั้นดินน้ำมัน 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาช่วงอายุ 6 - 7 ปี ก่อนและหลังการฝึกโดยใช้กิจกรรมการปั้นดินน้ำมัน กลุ่มเป้าหมาย คือเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเตรียมความพร้อม และกำลังรับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) กิจกรรมการปั้นดินน้ำมัน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ และ 3) แบบประเมินความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 2 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที รวม 48 ครั้ง

นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้ข้อมูลตาราง และแผนภูมิแห่งแสดงผลการพัฒนาของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. การใช้กิจกรรมการปั้นดินน้ำมัน ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเตรียมความพร้อมมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กอยู่ในระดับมาก
2. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก หลังการสอนด้วยของเด็กกิจกรรมการปั้นดินน้ำมัน สูงกว่าก่อนการทดลอง

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลการใช้สื่อการจับคู่ เพื่อพัฒนาทักษะการรับรู้ของเด็ก
**ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต
 การศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี**
ชื่อผู้วิจัย นางสาวรัตนารณ์ พุ่มมา¹
หน่วยงาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี
ปีการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๓

บทคัดย่อ

การศึกษาผลการใช้สื่อการจับคู่ เพื่อพัฒนาทักษะการรับรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี ประชากรคือเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่มารับบริการเป็นประจำ ในห้องเรียนความพร้อม ๓ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๑ คน อายุ ๖ ปี เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ ชุดฝึกการจับคู่โดยทำการทดลองเป็น ๓ ระยะ ระยะที่ ๑ คือก่อนใช้ชุดฝึกการจับคู่ จำนวน ๔ ครั้งๆ ละ ๓๐ นาที (ชุดฝึกมี ๒ เรื่องๆ ละ ๑ ครั้ง) ระยะที่ ๒ ระหว่างใช้ชุดฝึกการจับคู่ จำนวน ๒ เรื่องๆ ละ ๕ ครั้งๆ ละ ๓๐ นาที และระยะที่ ๓ หลังใช้ชุดฝึกการจับคู่ จำนวน ๒ เรื่องๆ ละ ๑ ครั้งๆ ละ ๓๐ นาที สัดส่วนที่ใช้คือค่าเฉลี่ยและร้อยละ

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ประสิทธิภาพการใช้ชุดฝึกการจับคู่ เพื่อพัฒนาทักษะการรับรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี มีประสิทธิภาพ ๙๒.๕%

ชื่อเรื่อง	การศึกษาผลการใช้กิจกรรมอาหารบำบัดเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กอหิสติก
ผู้วิจัย	นายสุทธิดล สุธิแพทย์
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กอหิสติก เพศชาย อายุ 8 ปี จำนวน 1 คน ในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี โดยใช้กิจกรรมอาหารบำบัด ผู้ศึกษาใช้ แผนกวิจัยแบบ Single Subject Design รูปแบบ ABADesign ใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวในห้องเรียน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดย แสดงในรูปของตารางความถี่และแผนสถิติรวมทั้งสรุปผลการศึกษาโดยการวิเคราะห์แบบกราฟเส้นแสดง ค่าเฉลี่ยของความถี่ และการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยในแต่ละระยะของการทดลอง

ผลการศึกษาพบว่ากรณีศึกษามีพฤติกรรมก้าวร้าวในห้องเรียน ใน 10 นาทีแรก มีค่าเฉลี่ยของความถี่ ที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว เท่ากับ 8.6 และหลังจากใช้กิจกรรมอาหารบำบัดมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรม ก้าวร้าว เท่ากับ 1.8 ดังนั้นจึงสามารถสรุปผลการศึกษานี้ได้ว่ากิจกรรมอาหารบำบัดช่วยลดพฤติกรรมก้าวร้าว ของเด็กอหิสติกได้

หัวข้อการศึกษา การพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวธัญรัตน์ รัตนวิจารณ์

ที่ปรึกษา นายการันยภัส จันทร์สุข

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี เป็นเพศหญิง จำนวน 2 คน เลือกแบบเจาะจง ทำการทดลองเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 คือก่อนใช้ 1 ครั้งๆละ 30 นาที ระยะที่ 2 ระหว่างใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้ 2 กิจกรรม 1. กิจกรรมระบายสีสร้างสรรค์และกิจกรรมการฉีก ตัด ปะ จากเศษวัสดุเหลือใช้ ระยะเวลา 2 สัปดาห์ละ 5 วันๆละ 30 นาที ระยะที่ 3 หลังใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ใช้แบบทดสอบแบบสอบถามถูกต้องตามรอยประ ระยะเวลา 1 วัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในครั้งนี้กิจกรรมระบายสีสร้างสรรค์ และกิจกรรมการฉีก ตัด ปะ จากเศษวัสดุเหลือใช้ และแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยใช้การทดลองเป็นรายกรณี โดยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมระบายสีสร้างสรรค์ และกิจกรรมการฉีก ตัด ปะ จากเศษวัสดุเหลือใช้ และให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกิจกรรมระบายสีสร้างสรรค์ และกิจกรรมการฉีก ตัด ปะ จากเศษวัสดุเหลือใช้ ที่ผู้วิจัยได้จัดเตรียมไว้ โดยใช้เวลาในการทดลอง 10 ครั้งๆละ 30 นาที สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ยและร้อยละ

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ หลังจากใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ แล้วนั้นความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับผู้เรียน ห้องเรียนเดียวกันส่งต่อ กิจกรรมระบายสีสร้างสรรค์ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายและการเคลื่อนไหวคนที่ 1 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 87.50 และกิจกรรมระบายสีสร้างสรรค์ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายและการเคลื่อนไหวผู้เรียนคนที่ 2 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 81.50 ซึ่งจาก การศึกษาผลการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในการพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กที่สูงขึ้น

ข้อเรื่อง การศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกทักษะเขียนตามรอยเส้นปะเพื่อการพัฒนาความสามารถเรื่อง
การเขียนในทักษะทางด้านสติปัญญาหรือการเตรียมพร้อมทางวิชาการเด็กอหิสติก

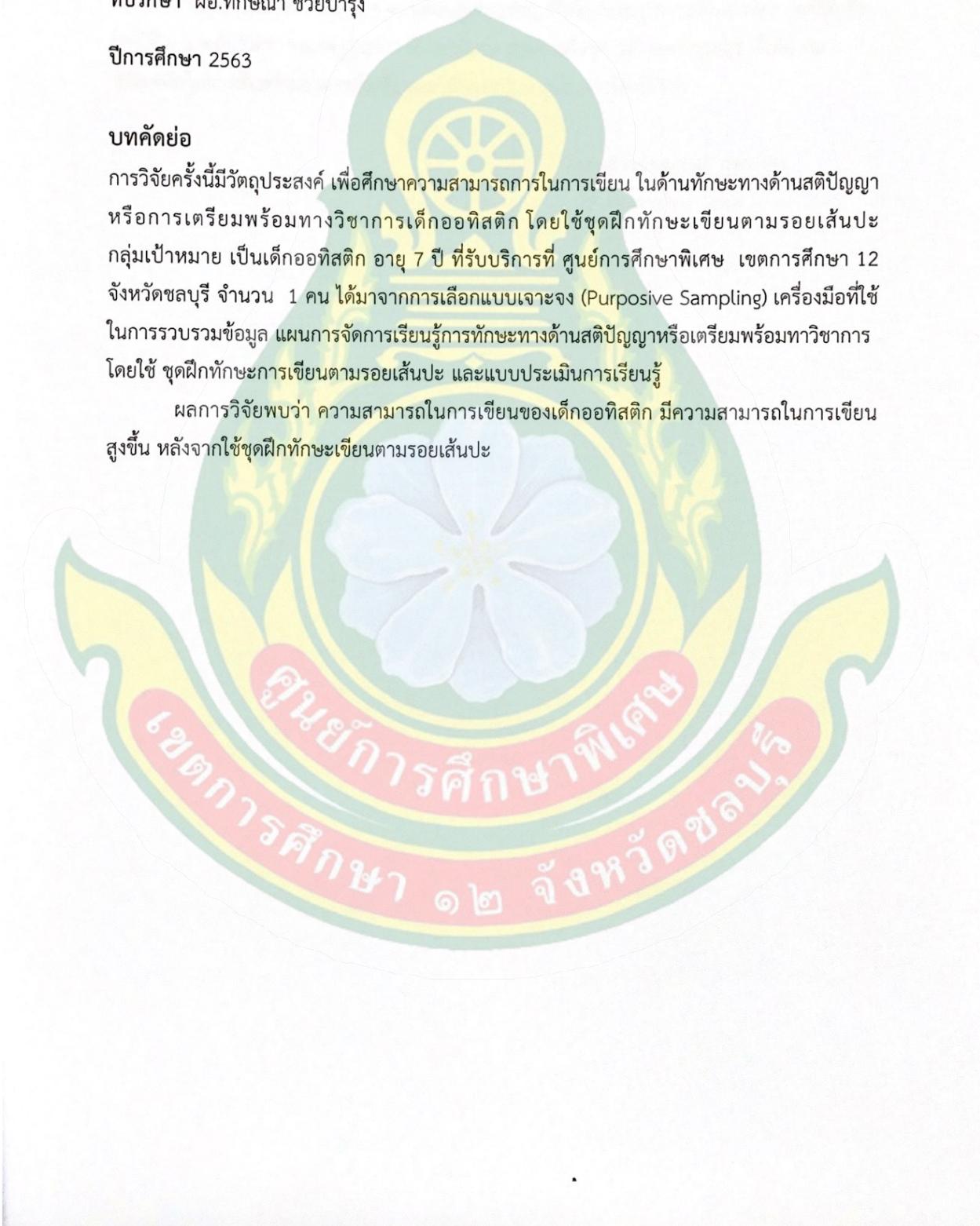
ผู้วิจัย นางสาวอรพรรณ กุตแตลง
ที่ปรึกษา ผอ.ทักษิณา ช่วยบำรุง

ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียน ในด้านทักษะทางด้านสติปัญญา หรือการเตรียมพร้อมทางวิชาการเด็กอหิสติก โดยใช้ชุดฝึกทักษะเขียนตามรอยเส้นปะ กลุ่มเป้าหมาย เป็นเด็กอหิสติก อายุ 7 ปี ที่รับบริการที่ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี จำนวน 1 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ ในการรวบรวมข้อมูล แผนการจัดการเรียนรู้การทักษะทางด้านสติปัญญาหรือเตรียมพร้อมทางวิชาการ โดยใช้ ชุดฝึกทักษะการเขียนตามรอยเส้นปะ และแบบประเมินการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนของเด็กอหิสติก มีความสามารถในการเขียน สูงขึ้น หลังจากใช้ชุดฝึกทักษะเขียนตามรอยเส้นปะ

ชื่อเรื่อง	การศึกษาความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมการร้อยวัตถุ
ผู้วิจัย	นางสาวสุภาพร สัจจา
ที่ปรึกษา	พอ.ทักษิณา ช่วยบำรุง
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา อายุ 4 ปี ที่รับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี จำนวน 1 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล แผนการจัดการเรียนรู้การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กโดยใช้กิจกรรมการร้อยวัตถุ และแบบประเมินการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังการใช้กิจกรรมการร้อยวัตถุ มีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สูงขึ้น

หัวข้อการศึกษา	การศึกษาผลการใช้สื่อฝึกติดกระดุมเพื่อพัฒนาทักษะการแต่งกายด้านการติด – แกะกระดุมของนักเรียนออทิสติก ห้องเรียนเตรียมส่งต่อ 2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวนภัสสร โบธิ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์คือเพื่อศึกษาผลการใช้สื่อฝึกติดกระดุม เพื่อพัฒนาทักษะการแต่งกายด้านการติด – แกะกระดุมของนักเรียนออทิสติกและเพื่อพัฒนาทักษะการแต่งกายด้านการติด – แกะกระดุมของนักเรียนออทิสติก ห้องเรียนส่งต่อ 2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยดำเนินการเลือกตัวอย่างที่ใช้ศึกษาแบบเจาะจง จำนวน 1 คน ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบประเมินความสามารถพื้นฐาน (Assess basic abilities) แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan) แบบบันทึกผลการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) แบบวัดผลก่อนเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) แบบวัดผลกระทบระหว่างเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) แบบวัดผลหลังเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม โดยใช้เกณฑ์ระดับความสามารถ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย และใช้วิธีพรรณนาข้อมูลนำเสนอโดย ตาราง กราฟแท่ง แสดง พัฒนาการการสวม – ถอดเสื้อมีกระดุมโดยใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียน ออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 และเปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังการใช้ชุดกิจกรรม

ผลการวิจัยพบว่าหลังจากได้รับการฝึกโดยการใช้สื่ออุปกรณ์ฝึกติดกระดุม จำนวน 2 กิจกรรม (กิจกรรมแกะกระดุมและกิจกรรมติดกระดุม) ผลคือ เด็กชายกอ (นามสมมติ) มีความสามารถการแต่งกายด้านถอด – สวมเสื้อที่มีกระดุม ดีขึ้นจากเดิมเห็นได้จากการให้ความร่วมมือในการฝึกทุกครั้งที่ฝึกสื่อ อุปกรณ์ฝึกติดกระดุม วันละ 2 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที ทั้งหมด 10 ครั้ง เด็กสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองอย่างคล่องแคล่วไม่มีติดขัดในช่วงของการทำกิจกรรมทั้ง 2 กิจกรรม และเมื่อทำการทดสอบความสามารถการแต่งกาย ด้านการถอด – สวมเสื้อมีกระดุมเด็กสามารถทำด้วยตนเองได้ถูกต้อง

ชื่อเรื่อง

ผลการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กออทิสติก
โดยใช้โปรแกรมหาราบ้าบัด

ผู้วิจัย

นายนรูพงษ์ เนื่องสายยศ

ปีการศึกษา

2563

ที่ปรึกษางานวิจัย

นางสาวทักษิณा ช่วยบำรุง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็ก ออทิสติกจากการฝึกทักษะโดยใช้โปรแกรมหาราบ้าบัด เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กออทิสติกก่อนและหลังการฝึกด้วยโปรแกรมหาราบ้าบัด กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กออทิสติก อายุระหว่าง 5-10 ปี ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน ที่มารับบริการพัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อม ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ โปรแกรมหาราบ้าบัด เป็นโปรแกรมการออกกำลังกายในน้ำเพื่อพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กออทิสติก อายุ 5 – 10 ปี แบบประเมินความสามารถการใช้กล้ามเนื้อใหญ่

ผลการวิจัยสรุปได้ว่าผลการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กออทิสติก โดยใช้โปรแกรมหาราบ้าบัด แต่ละคนมีระดับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ที่สูงขึ้น

อนุยการศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

หัวข้อการศึกษา การเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเล่านิทานจากกล่องนิทาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี
ชื่อผู้วิจัย นางสาวบุพาวัลย์ ยานินพันธ์
ที่ปรึกษา นางสาวทักษิณा ช่วยบำรุง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทานจากกล่องนิทาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในระดับปฐมวัย อายุ 3 - 5 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมความพร้อม ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี โดยเข้ามารับบริการ ตั้งแต่วเวลา 08.30-11.30 น. ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 4 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นิทานจำนวน 2 เรื่อง แบบทดสอบความสามารถทางภาษาจำนวน 16 ข้อ ข้อละ 3 ตัวเลือก และแผนการสอนตามคำศัพท์ในเรื่องนิทานจำนวน 16 แผน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการทดลอง โดยการสร้างความคุ้นเคยกับกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถทางภาษา นำมาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล โดยมีผู้ประเมินในการให้คะแนน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัย เกณฑ์การให้คะแนน ถ้าเด็กซึ่งหรือไม่ร่วมกิจกรรมหรือทำไม่ได้ ให้ 0 คะแนน ทำการทดสอบจนครบทุกข้อ แล้วเก็บคะแนนที่ได้เป็นคะแนน Pretest การดำเนินการทดลอง ผู้ดำเนินการทดลองการสอน โดยการใช้กิจกรรมการเล่านิทานจากกล่องนิทานกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ ทุกวันอังคาร และ วันพุธหัสบดี วันละ 30 นาที รวม 16 ครั้ง เมื่อทำการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม วิธีการทดสอบเช่นเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลอง เพื่อเก็บเป็นคะแนน Posttest

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐาน และแบบทดสอบความสามารถทางภาษา ก่อนและหลังการทำกิจกรรมการเล่านิทานจากกล่องนิทาน นำเสนอผลข้อมูลด้วยแผนภูมิแท่งและการเปรียบเทียบความสามารถทางภาษา ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้กิจกรรมการเล่นนิทานจากกล่องนิทาน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

ผลจากการใช้กิจกรรมการเล่านิทานจากกล่องนิทานนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี มีความสามารถทางภาษาและเข้าใจความหมายของคำศัพท์มากกว่าก่อนใช้กิจกรรมการเล่นนิทานจากกล่องนิทานเพิ่มขึ้น

หัวข้อการศึกษา	การพัฒนาความสามารถทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอุทิสติกโดยใช้กิจกรรมการร้อย
ชื่อผู้วิจัย ที่ปรึกษางานวิจัย	นางสาวปรุงฉัตร จุทัยรัตน์ ผู้อำนวยการทักษิณा ช่วยบำรุง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอุทิสติกก่อนและหลังการฝึกทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กโดยใช้กิจกรรมการร้อย กลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กที่มีความพิการประเทอุทิสติก กำลังศึกษาอยู่ห้องเรียนเตรียมความพร้อม ๕ ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๑ คน จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มี ๓ ชนิด คือกิจกรรมการร้อย ประกอบด้วย การร้อยหลอดไส้แท่งไม้ ๖ มิล การร้อยหลอดไส้แท่งไม้ ๘ มิล การร้อยหลอดไส้แท่งไม้ ๑๒ มิล แผนการสอน แบบทดสอบความสามารถทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก

ผลการวิจัยพบว่า เด็กนักเรียนที่ทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอุทิสติกโดยใช้กิจกรรมการร้อย ระดับความสามารถสูงขึ้น ตามคะแนนของกลุ่มเป้าหมาย ร้อยละ ๘๔ มีระดับคุณภาพ ๔ แปลคุณภาพ คือ ดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ผลการสังเกตการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กนักเรียน หลังจากการทำการวิจัยแล้วในปัจจุบัน เด็กนักเรียนมีทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กได้ดีขึ้นตามลำดับ

บทคัดย่อ

ผลการใช้ชุดพัฒนาการเตรียมความพร้อมทางวิชาการด้านร่างกายของเราที่มีต่อ
ความสามารถในการบอกรู้ที่ส่วนต่างๆของร่างกายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดพัฒนาการเตรียมความพร้อมทาง
วิชาการด้านร่างกายของเรา ที่มีต่อความสามารถในการบอกรู้ที่ส่วนต่างๆของร่างกายของเด็กที่มี
ความบกพร่องทางสติปัญญา 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการบอกรู้ที่ส่วนต่างๆของร่างกาย
ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้ชุดพัฒนาการเตรียมความพร้อมทาง
วิชาการด้านร่างกายของเรา กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาศูนย์การศึกษา
พิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี อายุพัฒนาการ 5-6 ปี อายุจริง 6 ปี เลือกแบบเจาะจง จาก
นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ปีการศึกษา 2563 ที่มีปัญหาทางการรับรู้การบอกรู้ที่ส่วนต่างๆของ
ร่างกาย และได้คะแนนจากแบบประเมินความสามารถพื้นฐานที่มีระดับคะแนน 1 คือ ทำไม่ได้เลย
จากแบบความสามารถพื้นฐานที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรีเครื่องมือที่ใช้ใน
การวิจัย คือ 1)ชุดพัฒนาการเตรียมความพร้อมทางวิชาการด้านร่างกายของเรา 2)แบบประเมินผลการ
เรียนรู้โดยใช้ชุดพัฒนาการเตรียมความพร้อมทางวิชาการด้านร่างกายของเราร 3)แบบประเมินผลการ
เรียนรู้ ใช้เวลาในการทดลอง 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งๆ ละ 30 นาที รวม
10 ครั้ง นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. การใช้ชุดพัฒนาการเตรียมความพร้อมทางวิชาการด้านร่างกายของเรา ทำให้เด็กที่มี
ความบกพร่องทางสติปัญญา มีพัฒนาการในการบอกรู้ที่ส่วนต่างๆของร่างกายดีขึ้น
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีพัฒนาการการบอกรู้ที่ส่วนต่างๆของ
ร่างกาย หลังการสอนโดยใช้ชุดพัฒนาการเตรียมความพร้อมทางวิชาการด้านร่างกายของเรา สูงกว่า
ก่อนการสอน

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก รองผู้อำนวยการอุปถัมภ์ จิตรมน ที่ปรึกษาการวิจัย ที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็น ข้อแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จน การศึกษาวิจัยสำเร็จสมบูรณ์ และขอบพระคุณที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้รวมทั้งผู้อำนวยการ คณครุและนักเรียนศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ผู้ศึกษาขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

สุดท้ายขอขอบคุณ เด็กพิเศษทุกคนที่เป็นครูในการสอนประสบการณ์ต่างๆทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียนให้กับผู้ศึกษาอย่างหาที่สุดมีได้

นางสาวศศิประภา เพ็งแจ่ม

การฝึกทักษะการสื่อสารภาพสัญลักษณ์ในชีวิตประจำวัน ของเด็กออทิสติกโดยใช้สมุดสื่อสารรูปภาพ

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ไม่สามารถสื่อสารกับครูผู้สอน เพื่อน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนของเด็ก ซึ่งทำให้เกิดปัญหาด้านการสื่อสารในการเรียนการสอนและการใช้ชีวิตประจำวันของเด็ก ในฐานะที่ผู้จัดเป็นครูผู้สอนเด็กออทิสติกจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันของเด็กออทิสติกโดยใช้สมุดสื่อสารรูปภาพเพื่อให้เด็กสามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นได้และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข และเพื่อเป็นแนวทางให้ครู ผู้ปกครอง และ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กออทิสติก นำไปปรับประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กออทิสติกต่อไป ดังนั้นผู้จัดจึงมีความสนใจคิดสร้างสมุดสื่อสารรูปภาพ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของเด็กออทิสติกก่อนและหลังการฝึกทักษะการสื่อสารภาพสัญลักษณ์โดยใช้สมุดสื่อสารรูปภาพ การศึกษาในครั้งนี้เป็นการเลือกใช้วิธีแบบเจาะจงโดยกรณีศึกษาคือเด็กออทิสติก เพศหญิง จำนวน 1 คน ปัจจุบันอายุ 8 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นเตรียมความพร้อม ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สมุดสื่อสารภาพรูปภาพ แบบประเมินความสามารถในการสื่อสาร ของเด็กออทิสติก 30 ข้อ แผนจัดการเรียนรู้ด้วยการสื่อสารด้วยภาพ จำนวน 5 แผน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วันอังคาร และ วันพุธทั้งหมด 5 นาที รวมทั้งสิ้น 15 ครั้ง ผลการวิจัยพบว่า

เด็กออทิสติกโดยกรณีศึกษา มีความสามารถในการสื่อสารภาพสัญลักษณ์ในชีวิตประจำวันหลังการใช้สมุดสื่อสารรูปภาพสูงขึ้น

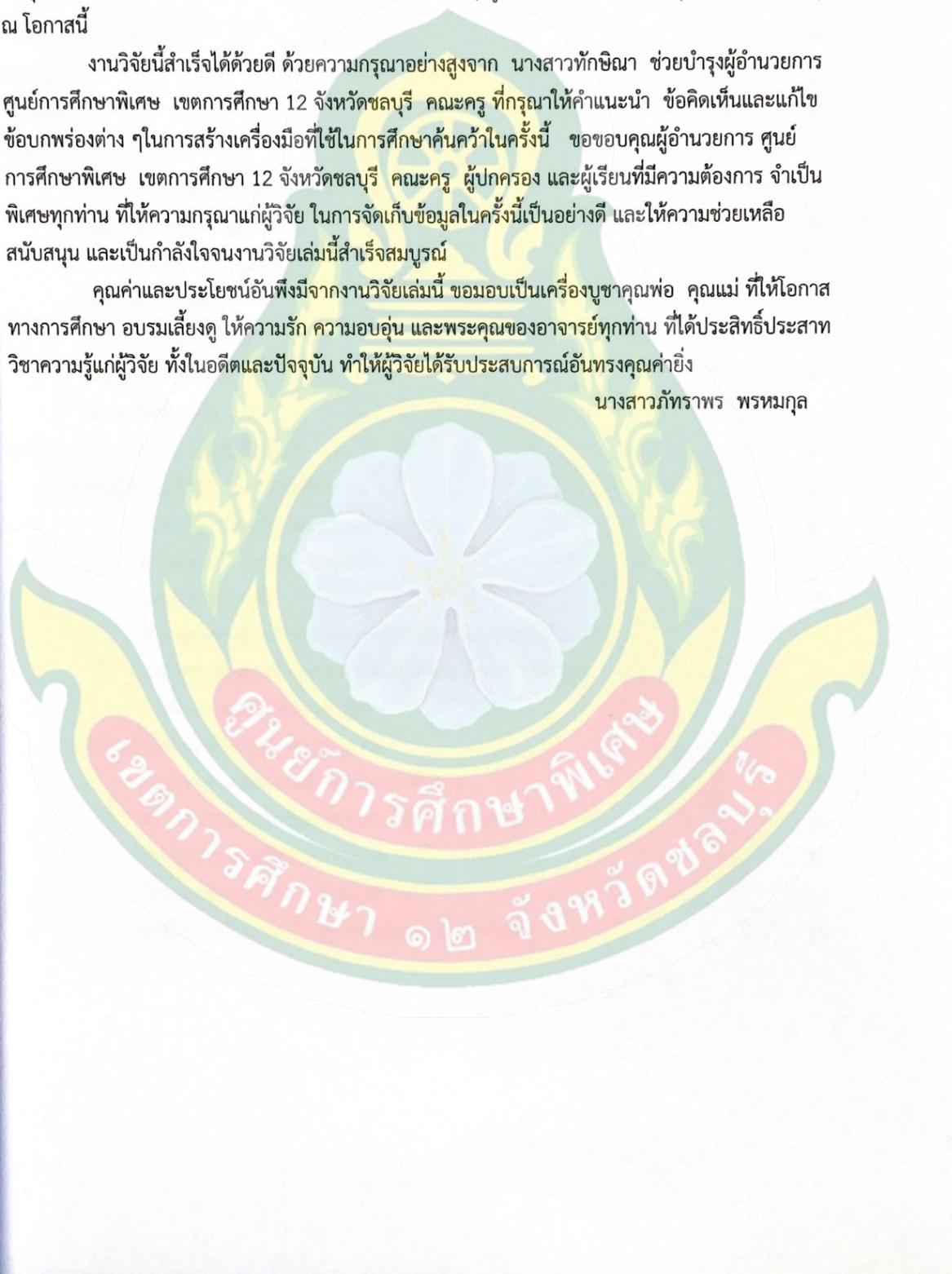
กิตติกรรมประกาศ

ผลงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก
นางสาวทักษิณา ช่วยบำรุงผู้อำนวยการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี และคณะครู
ที่กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้
ณ โอกาสนี้

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก นางสาวทักษิณา ช่วยบำรุงผู้อำนวยการ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี คณะครู ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นและแก้ไข
ข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้อำนวยการ ศูนย์
การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี คณะครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนที่มีความต้องการ จำเป็น
พิเศษทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาแก่ผู้วิจัย ในการจัดเก็บข้อมูลในครั้งนี้เป็นอย่างดี และให้ความช่วยเหลือ
สนับสนุน และเป็นกำลังใจในงานวิจัยเล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์อันเพียงไม่จากการวิจัยเล่มนี้ ขอขอบเป็นเครื่องบูชาคุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้โอกาส
ทางการศึกษา อบรมเลี้ยงดู ให้ความรัก ความอบอุ่น และพระคุณของอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาท
วิชาความรู้แก่ผู้วิจัย ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์อันทรงคุณค่ายิ่ง

นางสาวภัทรพร พรมกุล

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ผลของการใช้ชุดฝึกทักษะและสื่อการเรียนรู้ค่าจำนวนตัวเลข 1-5 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารังนี้ได้แก่ นักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา รับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี จำนวน 1 คน ผู้ศึกษาได้สรุปผลดังนี้

จากการศึกษา พบร่วมนักเรียนมีความสามารถก่อนและหลังการสอนชุดฝึกทักษะทางคณิตศาสตร์ จำนวน 1-5 ทำคะแนนได้อันดับที่ 1 ก่อนการสอน ทำได้ 27 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 54.00 และหลังการสอนทำได้ 34 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 68.00 มีความก้าวหน้าเท่ากับ 7 ชีงแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้ชุดฝึกทักษะและสื่อการเรียนรู้ค่าจำนวนตัวเลข 1-5 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างยิ่ง จาก นางสาวกัทรารณ สวนนันท์ ที่ปรึกษา ที่กรุณาเสียเวลาอ่านมีค่า เพื่อให้คำแนะนำ ให้ความคิดเห็น ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง รวมไปถึงที่ได้ประสิทธิ์ประสานวิชาความรู้ และมวลประสบการณ์ทั้งหมด ตลอดระยะเวลาของการศึกษา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการหักเมฆา ช่วยบำรุง ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี และคณะครุและบุคลากรศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการจัดทำวิจัย

นางสาวรัชนก นาวัน

ชื่อเรื่อง การศึกษาความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอหิสติกโดยใช้กิจกรรม
ฝึกสมรรถภาพทางกาย

ผู้วิจัย นายกฤตเมธ จูมณี

ที่ปรึกษา นางสาวทักษิณา ช่วยบำรุง

ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอหิสติกโดยใช้กิจกรรมฝึกสมรรถภาพทางกาย กลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กอหิสติกอายุ 5 ปี ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี จำนวน 1 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล แผนการจัดการเรียนรู้การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กโดยใช้กิจกรรมฝึกสมรรถภาพทางกาย และแบบประเมินผลการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอหิสติกหลังการใช้กิจกรรมฝึกสมรรถภาพทางกายมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กสูงขึ้น

ศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

หัวข้อการศึกษา การศึกษาผลการใช้ตะแกรงร้อยเชือกต่อการประสานสัมพันธ์ระหว่างtagกับเมืองทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในชั้นเรียน

ชื่อผู้วิจัย นางสาวปัทมา แซ่ซึ่ง

ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

จากการวิจัยผลการใช้ตะแกรงร้อยเชือกต่อการประสานสัมพันธ์ระหว่างtagกับเมืองทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในชั้นเรียน จากเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่มารับบริการในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ห้องเรียนเตรียมความพร้อม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2563 จำนวน 3 คน ที่มีปัญหาการประสานสัมพันธ์ระหว่างtagกับเมืองทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก ได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ ตะแกรงร้อยเชือก แบบสังเกตพฤติกรรม และแบบประเมินความสามารถพื้นฐาน ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวม 20 ครั้ง นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของเป้าหมาย ผลการศึกษาพบว่าการใช้ตะแกรงร้อยเชือกทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีพัฒนาการในการประสานสัมพันธ์ระหว่างtagกับเมืองทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กดีขึ้น และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีพัฒนาการการประสานสัมพันธ์ระหว่างtagกับเมืองทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก โดยใช้ตะแกรงร้อยเชือกหลังการสอนมากกว่าก่อนการสอน

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลการแก้ไขการพูดไม่ชัด โดยใช้กระบวนการฟีก AES2D สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ห้องเรียนฝึกพัฒนาการพูดผ่านการฟัง 2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัย : นางสาวดวงใจ ขมั่นแก้ว

ที่ปรึกษางานวิจัย : นางสาววนิสรีย์ สุวรรณพงษ์

บทคัดย่อ

การศึกษาผลการแก้ไขการพูดไม่ชัด โดยใช้กระบวนการฟีก AES2D สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ห้องเรียนฝึกพัฒนาการพูดผ่านการฟัง 2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 ประชาราช ได้แก่ นักเรียนห้องเรียนฝึกพัฒนาการพูดผ่านการฟัง 2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ ชุดฝึกแก้ไขการพูดไม่ชัด โดยใช้กระบวนการฟีก AES2D สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพื่อใช้ในการแก้ไขการพูดไม่ชัดสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ได้แก่ ชุดฝึกแก้ไขการพูด ไม่ชัดเสียง สร้างตามหลักการแก้ไขการพูดไม่ชัดโดยใช้กระบวนการฟีก AES2D เสียงพยัญชนะต้นที่แก้ไข คือ ต / พ / ง / ค / ฟ / ช / ส / โดยทำการทดลองเป็น 8 สัปดาห์ ในแต่ละสัปดาห์จะจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

จากการศึกษาผลการแก้ไขการพูดไม่ชัด โดยใช้กระบวนการฟีก AES2D สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ห้องเรียนฝึกพัฒนาการพูดผ่านการฟัง 2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 คน พนบว่า การใช้ชุดฝึกแก้ไขการพูดไม่ชัดโดยใช้กระบวนการฟีก AES2D ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีพัฒนาการด้านการออกเสียงที่ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการฟีกจากเรื่องใกล้ตัว โดยมีสื่อในการสอนคือ ชุดฝึกแก้ไขการพูดไม่ชัด แผนการจัดการเรียนรู้